

Що робити, якщо ви стали свідком насильства? Обов'язково відреагувати!

✓ 1. Не намагайтеся з'ясувати «причини» насильницької поведінки з боку кривдника. Не розпитуйте деталей, в жодному разі не кажіть: «Що ти зробила, щоб він/ вона так з тобою поводився/ лась?» чи «Чому ти з цим миришся?».

✓ 2. Поговоріть віч-на-віч, запитайте, чи все в порядку і чи потрібна допомога. Людина має розуміти, що їй є де шукати підтримку.

✓ 3. Дайте номери телефону національних «гарячих ліній» із запобігання домашньому насильству (1547; 116-123; 0-800-50-03-35).

✓ 4. Поясніть, чим і як саме ви можете допомогти. Звернутися до поліції, до лікаря, знайти прихисток, сконтактувати з мобільними бригадами соціально-психологічної допомоги, прихистити дітей тощо.

✓ 5. Спробуйте придумати кодове слово чи сигнал на випадок негативного розвитку подій. Наприклад, якими фразами ви маєте обмінятися під час телефонного дзвінка у критичній ситуації насильства, аби просити допомоги.

✓ 6. Просто вислухайте та підтримайте, не звинувачуючи. Це також важливо!

Якщо насильство відбувається просто на ваших очах і ви бачите загрозу безпеці, життю чи здоров'ю, викличте поліцію (102). За необхідності — і карету швидкої допомоги (103). Якщо маєте контакт із постраждалою, порадьте звернутися до мобільних бригад соціально-психологічної допомоги та/або зателефонувати на номер національної гарячої лінії із запобігання домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації: 0-800-500-335 або 116-123 (з мобільного).

Обов'язково поширюйте цей чеклист, аби якомога більше людей знали, як допомогти постраждалій від насильства! Не можна бути бездіяльними!